

[Brorsen.]

vilde blive behandlet af det ærede Medlem Hr. Pinholt, som er Medlem af Finansudvalget. Jeg mente, det havde sin Betydning, at man foretog en Bedømmelse meget nøgtern af, hvor stort Kapitalforbruget, det vil sige det samlede Underskud, i det hele taget vilde blive i Treaaret 1932—33, 1933—34 og 1934—35, og der har jeg regnet med et Beløb af 150 Mill. Kr.

Med Vilje har jeg ikke villet nævne et højere Tal, og det har ogsaa givet Anledning til, at den højtærede Finansminister har accepteret det. Jeg er nærmest tilbøjelig til at mene, at det er lovlig lavt; men jeg vilde for mit Vedkommende være paa den sikre Side, og jeg synes egentlig, at det kan give os nok at bestille, naar vi har saadan et Underskud at skulle dække inden ret længe — det er det jo faktisk — paa 150 Mill. Kr.; og der kun er bevilget et Laan paa 85 Mill. Kr., som Rigsdagen gik ind paa i sidste Samling; det vil sige, at dette Laan i alt Fald ikke er ret meget mere end Halvdelen af Beløbet. Jeg synes i Sandhed, at Billedet er mørkt nok i en Tid, som den vi er inde i nu, hvor vi ved, at ogsaa Kommunerne økonomisk er anstrengte til det yderste.

Det var bl. a. derfor jeg nævnte, at det vilde have haft sin Betydning i Øjeblikket, om vi havde haft Hr. Bramsnæs som Finansminister, for de, der staar ham nærmest, har jo stadig hævdet, at han er noget af et Finansgeni. Det er muligt, at den nuværende Finansminister ogsaa er det, det kender jeg ikke, men jeg synes, at Hr. Bramsnæs skulde have vist sine Kræfter i den nuværende økonomiske Situation.

Med Hensyn til de 150 Mill. Kr. blev det af den højtærede Finansminister for kort Tid siden udtalt, at man i de første Aar af denne Regerings Levetid havde nedbragt Statsgælden med over 100 Mill. Kr. Ja, det var i Aarene umiddelbart efter Venstre-regeringens Saneringsarbejde; da var der Overskud. Men nu er vi netop kommet ind i den vanskelige Periode, hvor de Herrer fra den Side skal vise, om de magter Problemet.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at gøre en Henstilling i Anledning af et Spørgsmaal vedrørende Opstillingen af Statens Aktiver og Passiver. Jeg har tidligere

strejftet det, og det blev senere uddybet af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det vilde være heldigere, om vi fik en anden Opstilling af Statens Aktiver og Passiver, end vi har haft hidtil. Jeg vil meget henstille, idet jeg synes, det kunde have sin store Betydning, at vi fik et særligt Hæfte, hvoraf man kunde se, hvor langt Staten i det hele taget er ude i sine Forpligtelser. Det er ikke tilstrækkeligt at nævne den samlede Statsgæld; vi har saa mange Garantier, vi er inde i saa meget baade her og dér, jeg havde nær sagt i det uendelige, og jeg er overbevist om, at der ikke er een Rigsdagsmand, der er klar over, hvor vidt vi er ude i økonomisk Henseende.

Derfor var det heldigt, om man i et særligt Hæfte kunde faa en klar Forestilling om, hvordan hele Stillingen paa det finansielle Omraade i Virkeligheden er. Det vilde ogsaa være et ganske udmærket Spejl at kigge i for enhver af os, naar vi kom herind, for at vi til enhver Tid kan være klar over, hvor langt vi er kommet ud.

Med Hensyn til det erhvervspolitiske Spørgsmaal synes jeg, at den højtærede Statsminister altid er mærkelig irriteret, naar han omtaler Landbrugets Forhold, og jeg synes, han retter Bebrejdelser, som han aldeles ikke er berettiget til. Naar vi har talt Landbrugets Sag, kunde det naturligvis aldrig falde os ind at lade haant om andre Erhverv, lade haant om Industrien f. Eks. Vi er da ikke saa ubegavede, at vi ikke kan indse, at det har sin store Betydning i et Nutidssamfund, selvfølgelig, kan jeg sige, at vi ogsaa har en i saa høj Grad som muligt blomstrende Industri. Derfor mener jeg ikke, at Statsministeren er berettiget til at rette disse Bebrejdelser imod os, som han gjorde. Han sigtede maaske til, at vi ved Lejlighed har ønsket at tale med, naar der var Tale om klækkelige Toldforhold i Forhold til dem, man havde tidligere, og det vil vi ogsaa forbeholde os i Fremtiden; men der er jo ingen Tvivl om, at Industrien for Tiden indtager en ganske anderledes begunstiget Stilling i vort Samfund end Landbruget.

Statsministeren har talt ret overlegent om Landbrugets Krav om Verdensmarkedets Priser, som vi fremsatte i sin Tid. Da vi